

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Det Danske Samfund

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 462. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1839_628-txt-shoot-idm1122/facsimile.pdf (tilgået 29. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

kerne Valpladsen og Feldthospitalet Dagen efter et af de store Slag, f. Ex. ved Marengo, da opdage vi strax, at, skjøndt den flittige Naturforskning ogsaa har gavnet Lægekunsten og Alt hvad dermed staaer i Forbindelse, saa har den dog gavnet Saare- og Dræbe-Kunsten endnu langt mere, saa den har egenlig lagt sin Vægt i Dødens Skaal, og spørge vi paa den anden Side, hvad der næst dette lettede Napoleon hans Erobringer, da see vi, det var Dødhed og Slaphed i Folkenes historiske Forhold til deres Forfædre, Modersmaal og Statsforfatning, saa hvis vi ikke elske Døden høiere end Livet, og Trældom høiere end Frihed, da maa det være vort Ønske, at Folkenes historiske Forhold kunde oplives, og Naturforskningen Liive bragt dermed i Forbindelse, saa den virkede meest paa Livets og Fredens, istedenfor paa Krigens og Dødens Side.

Det Sidste er ved Damp-Skibet og Damp-Vognen allerede begyndt at skee, og det Første kan og bør skee paa to Maader, dels *folkelig*, ved saa *levende* som muligt at minde hvert Folk om Liffigheden af dets Modersmaal og Storheden af dets Fædre, og dels *vidskabelig*, ved at oplyse hele den folkelige og menneskelige Virksomhed gennem Tidernes Løb, saa Folkene og Slægterne lære bedre at skionne paa et værdigt Livs Øiemed og bedre at vælge de rette Midler dertil.

Spørge vi imidlertid: hvorfra skal denne dobbelte Virksomhed gaae ud, og hvor er Brændpunkterne, de virksomme Kræfter kan samle sig i; da synes Stillingen fortvivlet, thi ved Forordninger eller ved verdslig Magt lader sig her ei det Mindste ndrette, *Kirken* er ingensteds i Grunden folkelig og kan altsaa, i det Mindste umiddelbar, Intet virke for dette Øiemed, Universi-

